

stilling. Jeg kan imidlertid ikke forlade denne Sag uden at henlede de ærede Herrer's Opmærksomhed paa nogle Bemærkninger i Betænkningen. Det hedder nemlig der, at Indenrigsministeren har gjort Udvalget opmærksomt paa, at han forbeholder sig til fremtidig Afgjørelse, om det maatte vise sig fornødent, da at reise Spørgsmaalet om „Deeltagelse“ i de overordentlige Udgifter, som Broanlægget maatte forarsage, „af de Landdistrikter paa begge Sider af Fjorden, som næstester Aalborg Kommune maae antages at have størst Interesse i Broens Tilværelse.“ Dette er den samme statsøkonomiske Grundsætning, som man flere Gange tidligere har mødt og, bekynderlig nok, altid ved Liimfjorden; det er mig ikke bekjendt, at vi paa noget andet Sted have gjort Anvendelse deraf, og som et Exempel derpaa skal jeg nævne Løgstør Kanal. Den første Gang, da Beløbet til denne Kanal blev bevilget her i Thinget, forbeholdt man sig, som bekjendt, at lade endeel af Udgifterne dække ved Tilskud af de i Omegnen nærmest Interesserede; Rigsdagen skulde nu afgjøre, hvem de nærmest Interesserede vare, men det lykkedes ikke, man maatte opgive Forsøget derpaa, men saa henvisste man Sagen til Amtsraadet, og da Amtsraadet ikke kunde udfinde, hvem der var de nærmest Interesserede, saa henvisste man den atter til Rigsdagen; den kunde endnu ikke udfinde det, og Resultatet blev, at alle de Amter, hvorom der var Tale, uden Forstjæl kom til at give Bidrag til Udgiften. Dette havde da til Følge, at Skagen — jeg beder vel at lægge Mærke til, at det ikke er en Fortællelse — kom til som en af de særlig Interesserede i Anlægget af Løgstør Kanal at give Bidrag til den. Det næste Forsøg, man gjorde, var ogsaa paa Liimfjorden i Anledning af Fiskeriet og Kontrollen med Liimfjordsfiskeriet, men dette Forsøg blev opgivet; nu have vi her det tredje Forsøg ved Liimfjorden, nu skal man see at udfinde, hvem der er de nærmest Interesserede i, at der bygges en Bro derover, mellem Nørresundby og Aalborg; disse Egne skulde saa bestattes dertil paa en særlig Maade. Som en almindelig statsøkonomisk Sætning skal jeg ikke have det Allermindste imod, at man anviser den en Hædersplads, de nærmest Interesserede bør fortrinnsviis

bidrage; men jeg vil bede om, at man lader Sætningen blive paa den Hædersplads, man mulig maatte anvise den, indtil man har udfundet, efter hvilke Kjendemerker man afgjør, hvem de nærmest Interesserede ere; thi skal Spørgsmaalet derom anden Gang komme til Rigsdagen, og den ikke kan afgjøre det, men maa henvide det til Amtsraadet, og dette ikke veed Andet, end at Udgiften skal udredes af Amterne, saa er man anden Gang ligesaa uheldig i Sætningens Anvendelse som første Gang, og første Gang var man saare uheldig. Sætningen vil ikke kunne komme til Anvendelse uden efter Lov, men da den ærede Indenrigsminister har gjort en Anthyndning herom, som mulig kunde tages til Indtægt, saa vil jeg ikke undlade strax at nedlægge Protest derimod.

Dvøstgaard: Efter det Foredrag, vi nu sidst hørte, kunde jeg maaskee have frafaldet Ordet, men da den ærede Indenrigsminister, som bestoværre for Diebliffet er nødsaget til at være tilstede i det andet Thing ved en vigtig Sags Forhandling der, har udtalt, at der i Aalborg er en overveiende Anskuelse for, at en Pontonbro er absolut nødvendig, maa jeg dog bemærke, at der paa den anden Side er dem, som nære den modsatte Anskuelse, og jeg troer ikke, at den er uden Betydning. Jeg troer heller ikke, at man har spurgt om de Kommuner's Mening, der i sin Tid kunne komme til at betale maaskee meget store Udgifter til denne Bro; vi see jo, som allerede omtalt, at det med Hensyn til Løgstør Kanal er Tilfældet, at flere Kommuner, der slet ikke have nogen Interesse af den, maae betale til den, men hvad angaaer det Amt, hvortil jeg hører, maa jeg nedlægge bestemt Protest imod, at det skulde komme til at hve noget Tilskud til denne Bro. Naar jeg giver min Stemme til dette Forslag, gaaer jeg altsaa ikke derved ind paa, at de tilgrændsende Kommuner skulde kunne komme til at hve noget Tilskud, men jeg giver den, fordi jeg mener, at den Kommune, som har forlangt dette Baan, selv maa være ansvarlig derfor, uden at der stilles noget Krav til Omegnens Beboere med Hensyn til nogetsomhelst Bidrag til Pontonbroens fremtidige Vedligeholdelse. Jeg skal saaledes, ligesom den ærede Rigsdags-